

2. W przypadku nielegalnie pobieranej energii elektrycznej, której ilości nie można ustalić, przyjmuje się do obliczenia opłaty za nielegalnie pobraną energię elektryczną zryczałtowane ilości określone w taryfie, o ile umowa sprzedaży energii elektrycznej nie stanowi inaczej.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 48. Taryfy obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 48, poz. 555), dostosowane w zakresie opłaty za przyłączenie i opłaty za świadczenie usług przesyłowych do przepisów art. 7

ust. 4 i art. 45 ust. 5 tej ustawy, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2001 r.

§ 49. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 3 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 153, poz. 1002).

§ 50. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

8

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 20 grudnia 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi.

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania i kalkulacji taryf przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji, obrotu oraz magazynowania paliw gazowych,
- 2) rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi między przedsiębiorstwem energetycznym i odbiorcami tych paliw.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne,
- 2) sieci gazowej — należy przez to rozumieć gazociąg wraz ze stacjami gazowymi, układami pomiarowymi i tłoczniami gazu, połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania i dystrybucji paliw gazowych, należące do przedsiębiorstwa energetycznego,
- 3) sieci przesyłowej — należy przez to rozumieć sieć gazową służącą do przesyłania i dystrybucji paliw gazowych o ciśnieniu wyższym niż 0,5 MPa,
- 4) sieci rozdzielczej — należy przez to rozumieć sieć gazową służącą do przesyłania i dystrybucji paliw gazowych o ciśnieniu nie wyższym niż 0,5 MPa,

5) układzie pomiarowym — należy przez to rozumieć gazomierze i inne urządzenia pomiarowe lub rozliczeniowo-pomiarowe, a także układy połączeń między nimi, służące do pomiaru ilości paliw gazowych i dokonywania rozliczeń,

6) grupie taryfowej — należy przez to rozumieć grupę odbiorców pobierających paliwa gazowe z sieci gazowej lub korzystających z usług związanych z zaopatrzeniem odbiorców w te paliwa, dla których stosuje się jeden zestaw cen lub stawek opłat i warunków ich stosowania,

7) charakterystyce odbioru paliwa gazowego — należy przez to rozumieć określone w umowie lub rzeczywiste wielkości charakteryzujące w szczególności:
a) roczną ilość odbieranego paliwa i nierównomierność jego poboru w czasie,
b) godzinową lub dobową moc,
c) ciśnienie w miejscu dostarczania paliwa,

8) mocy umownej — należy przez to rozumieć maksymalną godzinową lub dobową możliwość odebrania w danym roku paliwa gazowego, określoną w umowie sprzedaży paliw gazowych, umowie o świadczenie usług przesyłowych lub umowie o magazynowanie paliw gazowych,

9) uzasadnionych kosztach — należy przez to rozumieć koszty określone na podstawie ustawy i niniejszego rozporządzenia, przy zachowaniu należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców i minimalizacji kosztów, niezbędne do wykonania zobowiązań wynikających z umowy o przyłączenie do sieci gazowej, umowy sprzedaży paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług przesyłowych albo umowy o magazynowanie paliw gazowych,

10) subsydiowaniu skrośnym — należy przez to rozumieć pokrywanie kosztów dotyczących jednego ro-

dzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub jednej grupy odbiorców przychodami pochodzącymi z innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub od innej grupy odbiorców,

- 11) pozyskaniu paliw gazowych — należy przez to rozumieć zakup paliw gazowych z importu i źródeł krajowych oraz wydobycie, wytwarzanie i przetwarzanie paliw gazowych,
- 12) pojemności czynnej magazynu — należy przez to rozumieć maksymalną ilość paliw gazowych możliwą do odebrania w ciągu jednego cyklu pracy magazynu przy zachowaniu bezpieczeństwa pracy magazynu,
- 13) okresie regulacji — należy przez to rozumieć okres obowiązywania współczynników korekcyjnych, o których mowa w § 28 ust. 2.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady kształtowania taryf

§ 3. Przedsiębiorstwo energetyczne opracowuje taryfę w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie uzasadnionych kosztów w zakresie określonym w art. 45 ustawy,
- 2) ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen,
- 3) eliminowanie subsydiowania skrośnego.

§ 4. Przedsiębiorstwo energetyczne kształtuje taryfę odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, rodzaju odbiorców i ich zapotrzebowania na te paliwa.

§ 5. 1. Taryfa powinna, odpowiednio do prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, określać:

- 1) grupy taryfowe,
- 2) rodzaje oraz wysokość cen i stawek opłat, a także warunki ich stosowania,
- 3) bonifikaty,
- 4) opłaty z tytułu niedotrzymania standardów jakościowych obsługi odbiorców,
- 5) opłaty za nielegalny pobór paliw gazowych.

2. Określone w taryfie ceny i stawki opłat różnicuje się dla poszczególnych grup taryfowych, odpowiednio do uzasadnionych kosztów.

3. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należność odpowiadającą zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, określonego w umowie sprzedaży paliw gazowych, umowie o świadczenie usług przesyłowych lub usług magazynowania paliw gazowych.

§ 6. 1. Określone w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat ustala się z uwzględnieniem standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłowych, umowie o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych albo w odrębnych przepisach.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności:

- 1) zakres świadczonych usług dla odbiorców w poszczególnych grupach taryfowych,
- 2) standardy jakościowe obsługi odbiorców,
- 3) sposób obliczania opłat w przypadku uszkodzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) ceny paliw gazowych,
- 2) bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakości dostarczanych paliw gazowych,
- 3) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za przyłączenie do sieci przesyłowej i rozdzielczej,
- 2) stawki opłat za usługi przesyłowe sieciami przesyłowymi lub rozdzielczymi,
- 3) stawki opłat abonamentowych,
- 4) bonifikaty z tytułu niedotrzymania standardów świadczonych usług przesyłowych,
- 5) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców,
- 6) opłaty za nielegalny pobór paliw gazowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi ustala w taryfie:

- 1) ceny paliw gazowych,
- 2) stawki opłat abonamentowych,
- 3) bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakości dostarczanych paliw,
- 4) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją oraz obrotem paliwami gazowymi ustala w taryfie jedną stawkę opłaty abonamentowej dla obydwu rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za usługi magazynowania paliw gazowych,
- 2) bonifikaty z tytułu niedotrzymania standardów jakości świadczonych usług magazynowania paliw gazowych,
- 3) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

§ 8. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest według następujących kryteriów:

- 1) przyłączenia do sieci przesyłowej lub rozdzielczej,
- 2) rodzaju pobieranego paliwa gazowego,
- 3) wielkości i charakterystyki odbioru paliwa gazowego,

- 4) systemu rozliczeń,
- 5) niezawodności i ciągłości świadczonych usług i ponoszonych z tego tytułu kosztów.

§ 9. Wyodrębnione w taryfie ceny i stawki opłat dla grup taryfowych mogą być różnicowane, z uwzględnieniem podziału roku na okresy czasowe, ze względu na uzasadnione koszty dostarczania paliw gazowych w tych okresach.

§ 10. 1. W przypadku gdy odbiorca, który nie korzysta z prawa do usług przesyłowych, może być zaliczony do więcej niż jednej grupy taryfowej, wówczas ma prawo wyboru jednej z nich.

2. Odbiorca, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić do przedsiębiorstwa energetycznego o zmianę grupy taryfowej nie częściej niż raz na 12 miesięcy. Grupę taryfową oraz warunki jej zmiany określa umowa sprzedaży paliw gazowych.

Rozdział 3

Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

§ 11. Uzasadnione koszty, na podstawie których oblicza się ceny i stawki opłat dla pierwszego roku okresu regulacji, zwanego dalej „rokiem bazowym”, określa się na podstawie planowanych rocznych kosztów:

- 1) prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe, w tym kosztów finansowych związanych z obsługą kredytów bankowych, z wyłączeniem odsetek i opłat za nieterminowe realizowanie zobowiązań,
- 2) modernizacji i rozwoju oraz kosztów związanych z realizacją inwestycji z zakresu ochrony środowiska i związanych z tym kosztów finansowych.

§ 12. 1. Koszty, o których mowa w § 11 pkt 1, ustala się zgodnie z art. 44 i 45 ustawy oraz z zasadami ewidencji kosztów określonymi w przepisach o rachunkowości, w sposób umożliwiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych, planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne na poszczególne rodzaje działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł tych kosztów.

2. Podstawą oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, są porównywalne koszty, poniesione w roku kalendarzowym poprzedzającym rok bazowy, określone na podstawie sprawozdania finansowego, zbadanego zgodnie z przepisami o rachunkowości.

3. Koszty, o których mowa w § 11 pkt 1, określa się, przyjmując planowane dla roku bazowego ilości sprzedanych paliw gazowych i wielkości mocy umownej.

§ 13. 1. Koszty wynikające z inwestycji modernizacyjnych, rozwojowych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w § 11 pkt 2, ustala się jako roczne koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji, przekazywanych do eksploatacji po zakończeniu tych inwestycji.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie obowiązującego dla przedsiębiorstwa planu inwestycji oraz określonego w tym planie sposobu finansowania i harmonogramu realizacji poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie:

- 1) wytwarzania i magazynowania paliw gazowych — planu inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i związanych z ochroną środowiska dla źródeł i magazynów paliw gazowych,
- 2) przesyłania i dystrybucji paliw gazowych — planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

3. Koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują w szczególności:

- 1) odpisy amortyzacyjne, obliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami dla środków trwałych przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska,
- 2) odsetki od kredytów zaciągniętych na realizację tych inwestycji oraz koszty finansowe związane z obsługą tych kredytów,
- 3) koszty kalkulacyjne związane z eksploatacją nowych urządzeń i instalacji w zakresie kosztów robocizny, materiałów, transportu, remontów i innych kosztów, wynikających z rodzaju urządzeń i instalacji oraz warunków ich pracy.

4. W planowanych kosztach rozwoju, stanowiących podstawę kalkulacji stawek opłat za usługi przesyłowe, nie uwzględnia się kosztów wynikających z nakładów inwestycyjnych stanowiących podstawę do obliczenia stawek opłat za przyłączenie do sieci.

§ 14. Koszty stanowiące podstawę kalkulacji cen i stawek opłat ustalonych w taryfie mogą obejmować koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwo energetyczne przedsięwzięć i usług, o których mowa w art. 45 ust. 2 i 3 ustawy.

§ 15. 1. Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, w tym koszty modernizacji i rozwoju oraz ochrony środowiska, dzieli się na poszczególne grupy taryfowe i na poszczególne rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej, zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów.

2. Metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie mogą ulec zmianie w okresie regulacji.

§ 16. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem paliw gazowych kalkuluje ustalone w taryfie ceny paliw gazowych na podstawie uzasadnionych kosztów wytwarzania paliw gazowych w źródłach własnych i instalacjach.

§ 17. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych ustala w taryfie stawki opłat za przyłączenie do sieci:

- 1) odrębnie dla sieci przesyłowej lub rozdzielczej, w zależności od średnicy odcinków sieci służących do przyłączenia i rodzaju stosowanych materiałów,

2) przy zastosowaniu standardowych elementów sieci i wykonaniu przyłączenia w warunkach standardowych.

2. Do standardowych elementów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się:

- 1) rurę przewodową, złącze izolacyjne lub połączenia typu polietylen-stal na przyłączy polietylenowym, kurek główny oraz reduktor ciśnienia gazu o przepustowości do 10 m³/h, rury ochronne na skrzyżowaniach z innym uzbrojeniem podziemnym — przy przyłączeniu do sieci rozdzielczej,
- 2) rurę przewodową, złącze izolacyjne, dwa układy zaporowo-upustowe, rury ochronne na skrzyżowaniach z innym uzbrojeniem podziemnym — przy przyłączeniu do sieci przesyłowej.

3. Do warunków standardowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się wykonanie przyłączenia:

- 1) w wykopie otwartym, na terenie bez nawierzchni utwardzonej,
- 2) w wykopie otwartym, na terenie z nawierzchnią utwardzoną,
- 3) przeciskiem, bez naruszania nawierzchni.

§ 18. 1. Stawki opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w § 17 ust. 1, ustala się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

2. W nakładach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio koszty ponoszone na wykonanie prac projektowych oraz geodezyjnych, uzgodnienia dokumentacji, uzyskania pozwolenia na budowę, budowę standardowych elementów odcinków sieci, nadzoru budowlanego, robót budowlano-montażowych wraz z niezbędnymi próbami oraz opłaty za zajęcie terenu.

§ 19. Stawki opłat za usługi przesyłowe kalkuluje się:

- 1) oddzielnie dla sieci przesyłowej i rozdzielczej,
- 2) w sieciach przesyłowych z uwzględnieniem podziału na:
 - a) dystansowe stawki opłat — dla odbiorców, którzy korzystają z prawa do usług przesyłowych,
 - b) dystansowe lub grupowe stawki opłat — dla odbiorców, którzy nie korzystają z prawa do usług przesyłowych,
- 3) w sieciach rozdzielczych, jako grupowe stawki opłat za usługi przesyłowe.

§ 20. 1. Stawki opłat za usługi przesyłowe, o których mowa w § 19, kalkuluje się jako stawki opłaty zmiennej i stawki opłaty stałej, na podstawie uzasadnionych kosztów dostarczania paliw gazowych odbiorcom poszczególnych grup taryfowych.

2. Stawki opłaty stałej mogą być różnicowane odpowiednio do charakterystyki odbioru paliw gazowych i potrzeb ich magazynowania.

3. Dla odbiorców przyłączonych do sieci rozdzielczej grupowe stawki opłat za usługi przesyłowe ustala

się na podstawie łącznych kosztów, ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych od źródła gazu do odbiorcy.

§ 21. 1. Stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe, z zastrzeżeniem ust. 3, kalkuluje się na podstawie kosztów zmiennych określonych dla danej grupy taryfowej, w szczególności kosztów:

- 1) zakupu paliw gazowych w ilości niezbędnej do pokrycia różnicy między ilością paliw gazowych wprowadzoną do sieci gazowej a ilością paliw gazowych pobraną z sieci przez odbiorców,
- 2) utrzymania parametrów jakości dostarczanych paliw gazowych, poprzez zapewnienie niezbędnych rezerw tych paliw i zdolności przesyłowych w źródłach, magazynach i sieciach własnych oraz innych podmiotów.

2. Stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe, z zastrzeżeniem ust. 3, kalkuluje się na podstawie kosztów stałych określonych dla danej grupy taryfowej, w szczególności kosztów:

- 1) eksploatacji i odtworzenia przyłączy, z wyłączeniem kosztów, o których mowa w art. 7 ust. 6 ustawy,
- 2) eksploatacji, odtworzenia, modernizacji i rozbudowy sieci gazowej,
- 3) przesyłania paliw gazowych sieciami gazowymi o innych parametrach i sieciami innych przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych,
- 4) rezerwowania przesyłania paliw gazowych sieciami gazowymi o innych parametrach i sieciami innych przedsiębiorstw, o których mowa w pkt 3,
- 5) magazynowania paliw gazowych,
- 6) budowy i eksploatacji układów pomiarowych oraz wykorzystania infrastruktury technicznej, koniecznych dla zapewnienia dostarczania paliw gazowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne uwzględnia w kalkulacji stawek opłaty zmiennej za usługi przesyłowe część kosztów stałych, które nie zostaną pokryte stawkami opłat stałych, ustalonych zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 45 ust. 5 ustawy.

§ 22. 1. Stawki opłaty zmiennej: dystansowe lub grupowe kalkuluje się na jednostkę paliwa gazowego odbieranego z sieci, w miejscu jego dostarczania, przez przedsiębiorstwo energetyczne, jako stawki niezależne od odległości przesyłania tego paliwa oraz mocy umownej.

2. Stawki opłaty stałej dystansowej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej i jednostkę długości sieci służącej do przesyłania paliwa gazowego, od miejsca jego pozyskania do miejsca odbioru tego paliwa przez odbiorcę.

3. Stawki opłaty stałej grupowej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej, z zastrzeżeniem § 34 pkt 3.

§ 23. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych ustala w taryfie stawki opłat abonamentowych — na podstawie uzasadnionych kosztów świadczenia usług, obejmujących: odczytywanie wskazań układów pomiarowych, wystawianie faktur, obliczanie i pobieranie na-

leżności za dostarczone paliwo gazowe, a także czynności związane z kontrolą układów pomiarowych, dotrzymywania warunków umów i prawidłowości rozliczeń, jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowo-rozliczeniowych.

§ 24. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych może ustalić w taryfie stawki opłat i zasady obliczania opłat, pobieranych za dodatkowe usługi lub czynności, wykonywane na dodatkowe zlecenia przyłączonego podmiotu.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, ustala się za:

- 1) przerwanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych,
- 2) sprawdzanie prawidłowości wskazań układu pomiarowego,
- 3) usługi pogotowia gazowego.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych kalkuluje stawki opłat, o których mowa w ust. 2, na podstawie uzasadnionych kosztów realizacji usług lub czynności.

§ 25. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi kalkuluje ustalone w taryfie:

- 1) ceny paliw gazowych — na podstawie uzasadnionych kosztów pozyskania tych paliw oraz kosztów własnych związanych z obrotem tymi paliwami,
- 2) stawki opłat abonamentowych — na podstawie uzasadnionych kosztów świadczenia usług, obejmujących: odczytywanie wskazań układów pomiarowych, wystawianie faktur, obliczanie i pobieranie należności za dostarczone paliwo gazowe, a także za czynności związane z kontrolą układów pomiarowych, dotrzymywanie warunków umów i prawidłowości rozliczeń, jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowo-rozliczeniowych.

2. Koszty własne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się na podstawie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, a w szczególności kosztów:

- 1) handlowej obsługi odbiorców, z wyłączeniem kosztów uwzględnionych w stawkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 2) finansowych.

§ 26. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych ustala:

- 1) stawki opłaty zmiennej za usługi magazynowania — na podstawie uzasadnionych kosztów zmiennych, zależnych od ilości paliwa gazowego zatłaczanego do magazynu i odbieranego z tego magazynu,
- 2) stawki opłaty stałej za usługi magazynowania — na podstawie uzasadnionych kosztów stałych zależnych od zamówionej pojemności czynnej magazynu i zamawianej mocy odbioru paliw gazowych z magazynu.

§ 27. Przy ustalaniu wysokości cen i stawek opłat, o których mowa w § 7, obliczonych w sposób określo-

ny w § 16 i § 19—26, dopuszcza się uwzględnienie zysku, którego wysokość wynika z analizy nakładów na przedsięwzięcia inwestycyjne ujęte w planach, o których mowa w § 13 ust. 2, przy zapewnieniu ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.

§ 28. 1. Ceny i stawki opłat ustalone w taryfie na dany rok jej obowiązywania powinny być ustalone na takim poziomie, aby spełnione były warunki, o których mowa w ust. 2 i § 29 ust. 3.

2. Ceny wskaźnikowe dla poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej obliczone dla danego roku obowiązywania taryfy powinny spełniać warunek określony wzorem:

$$Cw_{pn} \leq Cw_{pn-1} \times [1 + (RPI - X)/100]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Cw_{pn} — cenę wskaźnikową dla danego rodzaju działalności gospodarczej w danym roku obowiązywania taryfy,
- Cw_{pn-1} — cenę wskaźnikową dla danego rodzaju działalności gospodarczej w roku poprzedzającym dany rok obowiązywania taryfy,
- RPI — średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym dany rok obowiązywania taryfy, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” [w %],
- X — współczynnik korekcyjny, ustalony dla danego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe, określający projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania tego przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej [w %].

3. Cenę wskaźnikową, dla danego roku obowiązywania taryfy, o której mowa w ust. 2, dla prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania paliw gazowych — oblicza się jako średnią cenę sprzedanych paliw gazowych, stanowiącą iloraz kalkulacyjnych przychodów z ich sprzedaży, określonych na podstawie cen tych paliw planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz ilości sprzedaży z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego, do ilości sprzedaży przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego,
- 2) obrotu paliwami gazowymi — oblicza się jako średnią cenę sprzedanych paliw gazowych, stanowiącą iloraz kalkulacyjnych przychodów z ich

sprzedaży, określonych na podstawie cen tych paliw oraz stawek opłat abonamentowych planowanych w taryfie na dany rok obowiązywania taryfy oraz ilości sprzedaży z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego, do ilości sprzedaży przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego,

3) przesyłania i dystrybucji paliw gazowych — oblicza się jako średnią cenę przesyłania paliw gazowych, stanowiącą iloraz kalkulacyjnych przychodów ze sprzedaży usług przesyłowych oraz stawek opłat abonamentowych, wyliczanych według stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok obowiązywania taryfy oraz ilości sprzedaży tych usług z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych w roku bazowym, do ilości dostaw paliw gazowych przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego,

4) magazynowania paliw gazowych — oblicza się jako średnią cenę magazynowania paliw gazowych, stanowiącą iloraz kalkulacyjnych przychodów ze sprzedaży usług magazynowania, wyliczanych według stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok obowiązywania taryfy oraz ilości sprzedaży tych usług z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych w roku bazowym, do pojemności czynnej magazynów przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego.

4. Cenę wskaźnikową dla roku poprzedzającego dany rok, o której mowa w ust. 2, dla prowadzonej działalności gospodarczej oblicza się odpowiednio, w sposób określony w ust. 3, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie stosowanej w roku poprzedzającym dany rok oraz ilości sprzedaży z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego.

5. W przychodach, o których mowa w ust. 3 oraz w § 29 ust. 2, nie uwzględnia się przychodów uzyskanych z opłat:

- 1) za przyłączenie podmiotów do sieci,
- 2) za usługi i czynności, o których mowa w § 24 ust. 1,
- 3) za nielegalny pobór paliw gazowych,
- 4) za niedotrzymanie warunków umów.

§ 29. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych określa na dany rok obowiązywania taryfy, dla każdej grupy taryfowej, średnią stawkę opłaty za usługę przesyłową.

2. Średnią stawkę opłaty za usługę przesyłową oblicza się jako iloraz kalkulacyjnych przychodów ze sprzedaży usług przesyłowych oraz opłat abonamentowych w danej grupie taryfowej, wyliczanych według stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz ilości sprzedaży tych usług z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych w roku bazowym, do ilości dostaw paliw gazowych dla danej grupy taryfowej przyjętej do kalkulacji taryfy na rok bazowy, z zastrzeżeniem § 28 ust. 5.

3. Jeżeli ochrona interesów odbiorców wymaga subsydiowania niektórych grup taryfowych, przedsiębiorstwo energetyczne może wprowadzić wzrost średniej stawki opłaty za usługę przesyłową, o której mowa w ust. 1, w subsydiowanych grupach taryfowych w danym roku obowiązywania taryfy, w stosunku do średniej stawki opłaty za usługę przesyłową dla danej grupy taryfowej z poprzedniego roku obowiązywania taryfy, który nie może być wyższy niż o 5 punktów procentowych dla pierwszego roku obowiązywania taryfy oraz 15 punktów procentowych dla lat następnych, ponad średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, o którym mowa w § 28 ust. 2.

§ 30. 1. W przypadku nieprzewidzianej, istotnej zmiany warunków prowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen i stawek opłat ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy lub przez zawarcie umów, o których mowa w § 5 ust. 3, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tych zmian.

2. Korekta cen i stawek opłat, o której mowa w ust. 1, może nastąpić w szczególności w przypadku zakupu paliw gazowych z importu po cenach:

- 1) wyższych o więcej niż 5% w stosunku do cen przyjętych do kalkulacji w taryfie — nie częściej niż raz na kwartał,
- 2) niższych o więcej niż 5% w stosunku do cen przyjętych do kalkulacji w taryfie — nie częściej niż raz na kwartał.

§ 31. 1. W przypadku nowo tworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwa nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe, wysokość cen i stawek opłat ustala się na podstawie planowanych przychodów i wielkości sprzedaży dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej, z uwzględnieniem analiz porównawczych z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi.

2. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, oblicza średnie ceny wskaźnikowe i średnie stawki opłat za usługi przesyłowe, w sposób określony w § 28 i § 29, jeżeli nowa działalność gospodarcza stanowi kontynuację dotychczas prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe, a w szczególności gdy działalność ta jest wynikiem:

- 1) przekształceń własnościowych,
- 2) zmiany źródła pozyskania paliw gazowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku łączenia z innymi podmiotami lub podziału przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe zachowuje prawo do prowadzenia rozliczeń z odbiorcami na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie przedsiębiorstwa, które uległo podziało-

wi albo zostało połączone z innymi podmiotami, do dnia wejścia w życie taryfy ustalonej przez to przedsiębiorstwo i zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, jednak nie dłużej niż przez okres sześciu miesięcy od dnia uzyskania koncesji.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady rozliczeń

§ 32. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne ustala wysokość opłaty za przyłączenie do sieci gazowej na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie, w zależności od rodzaju odcinków sieci służących do przyłączenia i ich długości, wyrażonych w metrach.

2. Opłata za przyłączenie do sieci gazowej stanowi sumę:

- 1) opłaty za budowę odcinka sieci służącego do przyłączenia do 5 m do sieci rozdzielczej lub do 30 m do sieci przesyłowej,
- 2) opłaty za budowę odcinków sieci powyżej 5 m do sieci rozdzielczej lub powyżej 30 m do sieci przesyłowej, stanowiącej iloczyn stawki opłaty za przyłączenie i długości odcinków sieci służących do przyłączenia.

3. Opłatę za przyłączenie do sieci gazowej oblicza się według wzoru:

$$O_p = O_R + S_p \times L_p$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_p — opłatę za przyłączenie, wyrażoną w złotych,
 O_R — opłatę za budowę odcinka sieci służącego do przyłączenia do 5 m do sieci rozdzielczej lub do 30 m do sieci przesyłowej,
 S_p — stawkę opłaty za przyłączenie za każdy metr odcinków sieci służących do przyłączenia powyżej 5 m do sieci rozdzielczej lub za każdy metr powyżej 30 m do sieci przesyłowej,
 L_p — długość odcinków sieci powyżej 5 m do sieci rozdzielczej lub powyżej 30 m do sieci przesyłowej, wyrażoną w metrach.

§ 33. 1. Opłata za przyłączenie jest pobierana jednorazowo, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne może, na wniosek przyłączanego podmiotu, rozłożyć opłatę, o której mowa w ust. 1, na raty. Warunki pobierania opłaty w ratach, w tym pokrywania związanych z tym kosztów, określa umowa o przyłączenie.

§ 34. Opłatę za usługę przesyłową:

- 1) dla stawek dystansowych oblicza się według wzoru:

$$O_d = S_{zd} \times Q + S_{sd} \times M_p \times L \times T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_d — opłatę za usługę przesyłową, wyrażoną w złotych,

S_{zd} — stawkę opłaty zmiennej dystansowej, wyrażoną w złotych za metr sześcienny przesłanego paliwa gazowego,

Q — ilość przesłanego paliwa gazowego, wyrażoną w metrach sześciennych,

S_{sd} — stawkę opłaty stałej dystansowej odniesioną do okresu rozliczeniowego, wyrażoną w złotych za jednostkę mocy umownej i jednostkę długości drogi przesyłania paliwa gazowego,

M_p — moc umowną, wyrażoną w metrach sześciennych na dobę lub w metrach sześciennych na godzinę,

L — obliczeniową długość drogi przesyłania paliwa gazowego, obliczaną jako najmniejszą możliwą do świadczenia takiej usługi odległość między miejscem pozyskania i miejscem odbioru tego paliwa, liczoną wzdłuż gazociągów przesyłowych określonych na schemacie sieci przesyłowych przedsiębiorstwa energetycznego, wyrażoną w metrach,

T — ilość godzin lub dób w okresie rozliczeniowym, odpowiednio do ustalonej jednostki mocy umownej,

- 2) dla stawek grupowych, z zastrzeżeniem pkt 3, oblicza się według wzoru:

$$O_g = S_{zg} \times Q + S_{sg} \times M_p \times T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_g — opłatę za usługę przesyłową, wyrażoną w złotych,

S_{zg} — stawkę opłaty zmiennej grupowej, wyrażoną w złotych za metr sześcienny przesłanego paliwa gazowego,

Q — ilość przesłanego paliwa gazowego, wyrażoną w metrach sześciennych,

S_{sg} — stawkę opłaty stałej grupowej odniesioną do okresu rozliczeniowego, wyrażoną w złotych za jednostkę mocy umownej,

M_p — moc umowną, wyrażoną w metrach sześciennych na dobę lub w metrach sześciennych na godzinę,

T — ilość godzin lub dób w okresie rozliczeniowym, odpowiednio do ustalonej jednostki mocy umownej,

- 3) dla stawek grupowych, w przypadku odbiorców odbierających paliwa gazowe w ilości do 10 m³/h w przeliczeniu na gaz ziemny wysokometanowy, oblicza się według wzoru:

$$O_{cg} = S_{zg} \times Q + O_{sg}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{cg} — opłatę za usługę przesyłową, wyrażoną w złotych,

S_{zg} — stawkę opłaty zmiennej grupowej, wyrażoną w złotych za metr sześcienny przesłanego paliwa gazowego,

Q — ilość przesłanego paliwa gazowego, wyrażoną w metrach sześciennych,

O_{sg} — opłatę stałą grupową odniesioną do okresu rozliczeniowego dla danej grupy taryfowej, wyrażoną w złotych, obliczaną w zależności od nierównomierności dobowej lub godzinowej przesyłania i odbioru paliwa gazowego w sieci rozdzielczej (N), ustaloną przez przedsiębiorstwo energetyczne — na podstawie średniej charakterystyki odbioru tego paliwa dla poszczególnych grup taryfowych, określoną wzorem:

N (dobowa) = $(M \times 365) : Q_R$ — dla nierównomierności dobowej lub

N (godzinowa) = $(M \times 8760) : Q_R$ — dla nierównomierności godzinowej,

w którym:

M — jednakowa dla całej grupy taryfowej obliczeniowa moc odbioru paliwa gazowego, ustalona na podstawie średniej charakterystyki odbioru tego paliwa dla poszczególnych grup taryfowych, wyrażona w metrach sześciennych na dobę lub w metrach sześciennych na godzinę,

Q_R — ilość przesłanego paliwa gazowego w roku dla danej grupy taryfowej, wyrażona w metrach sześciennych.

§ 35. Opłatę za usługę magazynowania paliw gazowych oblicza się według wzoru:

$$O_M = S_{zz} \times V_z + S_{zo} \times V_o + S_{sv} \times V_c + S_{sm} \times M_M$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_M — opłatę za usługę magazynowania paliw gazowych, wyrażoną w złotych,

S_{zz} — stawkę opłaty zmiennej za zatłoczenie metra sześciennego paliwa gazowego do magazynu, wyrażoną w złotych za metr sześcienny,

V_z — ilość paliwa gazowego zatłoczoną do magazynu, wyrażoną w metrach sześciennych,

S_{zo} — stawkę opłaty zmiennej za odbiór metra sześciennego paliwa gazowego z magazynu, wyrażoną w złotych za metr sześcienny,

V_o — ilość paliwa gazowego odebraną z magazynu, wyrażoną w metrach sześciennych,

S_{sv} — stawkę opłaty stałej za zamówioną pojemność czynną magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w złotych za metr sześcienny zamówionej pojemności czynnej magazynu,

V_c — zamówioną pojemność czynną magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w metrach sześciennych,

S_{sm} — stawkę opłaty stałej za zamówioną moc paliwa gazowego z magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w złotych za jednostkę mocy umownej,

M_M — zamówioną moc paliwa gazowego z magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w metrach sześciennych na dobę lub w metrach sześciennych na godzinę.

§ 36. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi dokonuje rozliczeń za pobrane paliwa gazowe, na podstawie wskazań układu pomiarowego, w okresach rozliczeniowych ustalonych w taryfie lub w umowie sprzedaży paliw gazowych:

1) z odbiorcami pobierającymi paliwa gazowe w ilościach nie większych niż 10 m³/h w przeliczeniu na gaz ziemny wysokometanowy — w okresach nie dłuższych niż 12 miesięcy,

2) z odbiorcami pobierającymi paliwa gazowe w ilościach większych niż 10 m³/h w przeliczeniu na gaz ziemny wysokometanowy — co miesiąc.

2. W okresach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą być pobierane opłaty za paliwa gazowe w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tych paliw.

3. Jeżeli w wyniku wnoszenia opłat na podstawie prognozowanego zużycia, o którym mowa w ust. 2, powstanie nadpłata lub niedopłata za pobrane paliwo gazowe, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane zawiadomić o tym odbiorców.

4. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobrane paliwo gazowe:

1) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca w terminie określonym w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 3, nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o nadpłacie, nie zażąda jej zwrotu,

2) niedopłata jest doliczana do pierwszego rachunku, ustalonego dla najbliższego okresu rozliczeniowego.

§ 37. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań układu pomiarowego, które spowodowały zawyżenie należności za pobrane paliwo gazowe, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane dokonać korekty uprzednio wystawionych rachunków.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości lub błędy.

§ 38. Przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za świadczone usługi przesyłowe i usługi magazynowania paliw gazowych w sieci przesyłowej lub rozdzielczej proporcjonalnie do wielkości ograniczenia mocy umownej i czasu trwania przerwy lub ograniczenia, a w szczególności w przypadku przerw lub ograniczeń wynikających z:

- 1) awarii, zagrożenia wybuchem lub wybuchu,
- 2) zagrożenia pożarem lub pożaru,
- 3) prowadzenia prac związanych z usuwaniem awarii,
- 4) wykonywania planowanych prac konserwacyjnych lub remontowych sieci gazowych,
- 5) prowadzenia prac związanych z przyłączaniem nowych odbiorców lub prac przyłączeniowych w sieci gazowej należącej do przedsiębiorstwa gazowniczego.

§ 39. 1. Odbiorcy przysługują bonifikaty w przypadku:

- 1) ograniczenia ciśnienia dostarczanego paliwa gazowego poniżej wielkości określonych w umowie,

2) niespełniania przez paliwo gazowe standardów jakościowych określonych w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane udzielić lub odmówić udzielenia bonifikaty w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę; wysokość bonifikaty określa taryfa.

§ 40. W razie niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców, wysokość opłat, o ile umowa sprzedaży paliw gazowych nie stanowi inaczej, ustala się w następujący sposób:

- 1) w przypadku odmowy udzielenia odbiorcom, na ich żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania paliw gazowych, przerwano z powodu awarii sieci — opłata stanowi 1/300 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wprowadzenia nowej taryfy, określonego w obwieszczeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,
- 2) w przypadku niepowiadomienia co najmniej z czternastodniowym wyprzedzeniem o terminach i czasie planowanych przerw w dostawie paliw gazowych, w formie ogłoszeń prasowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych albo w inny sposób przyjęty na danym terenie, odbiorców zasilanych z sieci rozdzielczej — opłata stanowi 1/150 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1,
- 3) w przypadku niepowiadomienia w formie pisemnej, telefonicznej lub za pomocą innego środka telekomunikacji, co najmniej z czternastodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostawie paliw gazowych, odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej — opłata stanowi 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1,
- 4) w przypadku niepowiadomienia z tygodniowym wyprzedzeniem odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej o zamierzonej zmianie ciśnienia i innych parametrów mających wpływ na współpracę ruchową z siecią — opłata stanowi 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1,
- 5) w przypadku odmowy odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci dla umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci — opłata stanowi 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1,
- 6) w przypadku nieudzielenia na żądanie odbiorcy informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz aktualnych taryf — opłata stanowi 1/300 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1,

§ 41. 1. W przypadku gdy paliwo gazowe jest pobierane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla danej grupy odbiorców.

2. W przypadku gdy paliwo gazowe jest pobierane bez zawarcia umowy sprzedaży, za każdą jednostkę tak

pobranego paliwa gazowego przedsiębiorstwo energetyczne obciąża pobierającego opłatami za nielegalnie pobrane paliwa w wysokości pięciokrotności cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla odbiorców danej grupy.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się dla całego nie objętego przedawnieniem okresu udowodnionego pobierania paliw gazowych.

§ 42. W przypadku nielegalnie pobranego paliwa gazowego, którego ilości nie można ustalić, do obliczenia opłaty za nielegalnie pobrane paliwo przyjmuje się:

- 1) dla odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 10 m³/godzinę w przeliczeniu na gaz ziemny wysokometanowy — iloczyn średniodobowego poboru paliwa wyznaczonego na podstawie mocy zainstalowanych odbiorników i ilości dób udowodnionego trwania nielegalnego poboru,
- 2) dla odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości większej niż 10 m³/godzinę w przeliczeniu na gaz ziemny wysokometanowy — iloczyn mocy umownej i ilości godzin trwania udowodnionego nielegalnego poboru lub iloczyn sumy maksymalnego poboru przez zainstalowane odbiorniki paliwa gazowego i ilości godzin udowodnionego trwania nielegalnego poboru,

o ile umowa sprzedaży paliw gazowych lub umowa o świadczenie usług przesyłowych nie stanowi inaczej.

§ 43. Jeżeli nie można ustalić okresu nielegalnie pobieranego paliwa gazowego, przyjmuje się do obliczenia opłaty za nielegalnie pobrane paliwo zryczałtowane ilości określone w taryfie, o ile umowa sprzedaży paliw gazowych lub umowa o świadczenie usług przesyłowych nie stanowi inaczej.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 44. Taryfy, obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 48, poz. 555) i dostosowane w zakresie opłaty za przyłączenie i opłaty za świadczenie usług przesyłowych do przepisów art. 7 ust. 5 i art. 45 ust. 5 ustawy nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują nie dłużej niż do dnia 31 marca 2001 r.

§ 45. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 102, poz. 1188).

§ 46. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*